สัจธรรมรำลึก

ระพี สาคริก
๘ มกราคม ๒๕๔๔

สิ่งมีชีวิตที่เกิดมาในโลก แม้มีรูปลักษณะอย่างหลากหลาย อีกทั้งยังมีพื้นฐานที่มาแตกต่างกัน แต่บนพื้นฐานธรรมชาติและสังคม หากรู้ได้ถึงย่อมพบความจริงว่า ทุกชีวิตต่างก็มีความสำคัญในด้านคุณค่า เท่าเทียมกันหมด

เมื่อคิดถึงเรื่อง **ต้นไม้** จากผลงานเกี่ยวกับ **กล้วยไม้** เท่าที่ฉันมุ่งมั่นปฏิบัติมาแล้วอย่างแน่วแน่ มีผลทำให้คนส่วนใหญ่ในสังคมนี้มองด้วยความรู้สึกว่า **ฉันเป็นผู้เชี่ยวชาญเรื่องต้นไม้!** แม้ความสนใจที่มุ่ง **ธรรมชาติ**ก็มักมีแนวโน้ม มองไปยังป่าเขาลำเนาไพร

มาถึงช่วงนี้ ความรู้สึกอึดอัดตันใจ ซึ่งเกิดจากการมองภาพดังกล่าวโดยคนส่วนใหญ่ ที่เข้าไม่ถึงเนื้อใน ทำให้ฉันต้องขออนุญาตใช้โอกาสนี้ เปิดเผยความในใจให้ทุกคนได้ทราบความจริง

หากใครคิดว่า ตลอดชีวิตที่ผ่านพ้นมาแล้ว ฉันมุ่งมั่นค้นคว้าหาความจริงที่ **ต้นไม้** ตนก็คงต้องยอมรับ แต่ใคร่ขอชี้แจงต่อไปอีกว่า **ต้นไม้**ซึ่ง**ฉันมุ่งมั่นนั้น คือพันธุ์อะไร และมีถิ่นกำเนิด**เกิดจากไหน ? แต่ละคนควรค้นหาความจริงได้เอง

ชีวิตฉันล่วง ๗๙ ปีเข้าปีนี้แล้ว แต่ก็ยังจำได้ดีว่า ตนเริ่มต้นเพาะเมล็ดต้นไม้ พันธุ์ที่ฉันรักมากที่สุด ลงบนแผ่นดินถิ่นเกิด ตั้งแต่ยังเป็นเด็กเล็ก ๆ คนหนึ่ง

หลังจากเริ่มต้นเห็นว่า มียอดและใบอ่อนผลิออกมาอย่างมีชีวิตชีวา ฉันก็ได้เฝ้าฟูมฟักรักษาอย่างฝังจิตฝังใจมาตลอด หลายครั้งหลายหน ตนจำต้อง

ต่อสู้กับกระแสอิทธิพลจากกิเลสมนุษย์ ซึ่งยืนอยู่อีกมุมหนึ่ง ซึ่งต้องการทำลายชีวิตต้นไม้พันธุ์ที่ฉันรักมากที่สุด

ช่วยให้ต้นไม้ซึ่งฉันมั่นหมายจากใจจริง มีโอกาสเจริญงอกงาม ผลิดอกออกผลสวยสดงดงาม ให้ผู้คนทั่วโลกได้มีโอกาสลิ้มรสและชื่นชมสมใจ ทำให้ฉันบังเกิดความสุขลึกซึ้งยิ่งขึ้น

ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา ฉันรู้ดีว่า ต้นไม้พันธุ์ที่ คนทั่วไปมองเห็นกันนั้น มันเป็นพันธุ์ธรรมดาซึ่งแต่ละคนสามารถเห็นได้ไม่ยาก แต่ฉันเห็นว่าพันธุ์เหล่านี้ แม้จะมีดอกมีผลสวยงามและให้รสชาติถูกใจ แต่หลังจากนั้นดอกก็ย่อมเหี่ยวเฉาร่วงโรยไป แม้ผลหากไม่ถูกคนและนกกาบริโภค ย่อมร่วงหล่นลงดินไปในที่สุด เป็นสัจธรรม

แต่ต้นไม้พันธุ์ที่ฉันปลูก และเฝ้าทำนุบำรุงอย่างฝังจิตฝังใจมาตลอดชีวิตอันยาวนานนั้น มันหาใช่พันธุ์ซึ่งผู้คนจำนวนมากมองเห็นจนกระทั่งเกิดความเคยชินไม่

ฉันจึงขออนุญาตตั้งชื่อต้นไม้พันธุ์นี้ว่า ความรัก ซึ่งมอบให้กับเพื่อนมนุษย์ทุกคน หากใครมีรากฐานจิตใจใกล้ชิดฉันมากที่สุด ย่อมได้รับก่อนอย่างเป็นธรรมชาติ

ฉันเชื่อมั่นว่า ต้นไม้พันธุ์นี้ มีเพียงหนึ่งเดียว และเจริญเติบโตขึ้นมาจากหัวใจ โดยถือวิญญาณที่ผูกพันอยู่กับพื้นดินถิ่นเกิด และคงไม่มีวันจะเหี่ยวเฉาร่วงโรย หรือสูญหายไปไหน หากยังคงอยู่อย่างมั่นคงตลอดไปเป็นอมตะ ที่ผู้เป็นเจ้าของ ดำรงชีวิตอยู่ต่อไปโดยไม่ประมาท

นอกจากนั้น ยังมีโอกาสสืบสานสายพันธุ์ต่อไปถึงชนรุ่นหลัง ผู้มีใจรักในสิ่งเดียวกัน โดยที่รู้สึกได้เองอย่างเป็นธรรมชาติว่า เป็นพันธุ์ซึ่งมีคุณค่าที่สุดสำหรับชีวิตตน

เมื่อใดที่ฉันรู้สึกว่า ตนกำลังจะสูญเสียต้นไม้พันธุ์นี้ไปจากวิญญาณที่มั่นหมาย เมื่อนั้นอาจต้องถึงขั้นสังเวยด้วยน้ำและปุ๋ย ซึ่งหมายถึงชีวิตตัวเองอันถือเป็น

สิ่งหวงแหนเหนืออื่นใดทั้งหมด

ดังที่หลักธรรมได้ชี้นำไว้ว่า **คงสละชีวิตเพื่อรักษาธรรมะ** สิ่งนี้คือสัจธรรมซึ่งมีอยู่ในดวงวิญญาณฉันมาตลอด อีกทั้งนับวันก็ยิ่งหยั่งรากลงสู่พื้นดิน ลึกซึ้งยิ่งขึ้น

อย่างไรก็ตาม ฉันเชื่อในความจริงว่า บนวิถีทางอันเป็นธรรมชาติ คงไม่มีสิ่งใดเป็นไปร้อยทั้งร้อย อย่างน้อยหนึ่งเดียวที่เหลืออยู่ ก็ยังช่วยให้มีกำลังใจกลับคืนมาได้ ตรู้จักอดทนรอคอยด้วยความหวัง อย่างแท้จริง.